

arkki

Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetyskesk. jäsen- ja tiedotuslehti
Finlands Ev.-luth. Student- och Skolungdomsmissions medlems- och infoblad

3/23

Seurakuntaperhe

Olli Lehmonen:

Jumala on Isä,
joka haluaa ”
perheen s.6

OPKO JUHLII
60-VUOTISJUHLA-
VUOTTA 2024 s.28

MAANMUUTTAJAT –
RADIKAALI JA LEMPEÄ
JOHTAJUUSKOULU s.14

TERVEISIÄ WORLD
ASSEMBLYSTA
JAKARTASTA s.10

JEESUS JA MINÄ –
VAI JEESUS JA ME? s.20

ILKKA PÄIVÄSAARI JA
AMADEA HÄNNINEN
ENÄ-SEPPÄÄN s.4

FSSMnytt

- Tillsammans s.24
- ”Gud har inte glömt Åland!” s.25
- Vi är en del av Guds familj s.26

OPKO ALOITTA AJATTELUN
AKATEMIA- JA SYVEMMÄLLE
RUKOUKSEEN -KOULUTUKSEN s.3

Tohu wa-bohu

Peto on irti! Haluaisin panna pään pensaaseen kuin strutsi ja olla ajattelematta. Ukrainaa, Pyhää maata, Venäjän ydinaseita, kristittyjen vainoa, ilmastonmuutosta, jengiväkivaltaa ja kristinuskon luhistumista länsimaissa. Itse sain elää lapsuuteni ja nuoruuteni rauhallisessa Suomessa, jossa kirkko oli keskellä kylää ja muutokset vaikuttivat ennakoitavilta. Tämän päivän nuorten maailma on kaoottinen.

Moni miettii, elämmekö Jeesuksen 2 000 vuotta sitten enustamaa lopun aikaa. Evankeliumit näyttävät piirtävän tarkan kuvan ajastamme – vain taivaankappaleiden järkkyminen puuttuu.

Median uutistulvan rinnalla kulkee toinen tarina: Evankeliumi tullaan julistamaan kaikille kansoille eivätkä tuonelan vallat voita Kristuksen seurakuntaa. Jumala toimii sekasorron ja tuhovoimien keskellä ja vie suunnitelmansa päätökseen. Oletko mukana?

Raamatun alussa kerrotaan maan olleen ennen valon luomista *tohu wa-bohu*, autio ja tyhjä. Nuo heprean kielen sanat voivat tarkoittaa myös muodotonta kaaosta. Jumalamme on erikoistunut luomaan hyvää paitsi tyhjistä myös pahasta. Ei siis ole syytä vaipua epätoivoon.

Skotlantilainen uskonnonfilosofi John Macmurray (1891–1976) on kirjoittanut rohkean ajatuksen pelosta. Hänen mielestään voimme erottaa oikean uskonnon väärästä sen perusteella, mitä se meille lupaa. Väärä uskonto sanoo, että Jumalaan luottavan ei tarvitse pelätä, koska Jumala huolehtii, etteivät pelkomme toteudu. Oikean uskon tuntee sen sijaan siitä, että se rohkaisee ulos pelosta koska Jumala on kaikkivaltias rakkaus, tapahtuipa mitä tahansa.

Jumalan Sanaan ja lupauksiin saa luottaa satoipa taivaalta sitten räntää, rakeita tai raketteja. Jumalan valtakunta tulee, se on vääjäämätöntä historiaa, laulaa **Jukka Leppilampi**. ●

PS. Tässä lehdessä kerromme, mitä kaikkea voi tapahtua, kun Jumalan perhe kokoontuu yhteen elämään uskoaan todeksi.

Jussi Miettinen

Jussi Miettinen
OPKO:n pääsihteeri

MITÄ OPKO TEKEE?

- OPKO järjestää toimintaa 7–14-vuotiaille **lapsille ja nuorille**. Leireillä ja illoissa opimme Raamattua ja vietämme mukavaa aikaa yhdessä: opko.fi/koululaiset
- Järjestämme **opiskelijatoimintaa** suomeksi 10 paikkakunnalla ja ruotsiksi neljällä: opko.fi/opiskelijat
- **Veritas Forum** -keskustelutilaisuuksia järjestämme suurimmilla yliopistopaikkakunnilla: veritasforum.fi
- OPKOlla on 28 työntekijää, joista suurin osa on osa-aikaisia.
- Järjestämme kutsumuspohjaista **Maanmuuttajat-**johtamiskoulutusta: maanmuuttajat.fi
- OPKO omistaa **leiri- ja kurssikeskus Enä-Sepän** Vihdin Ojakkalassa: enaseppa.fi

LÖYDÄT MEIDÄT MYÖS SOMESTA

ARKIN VAPAAEHTOINEN TILAUSMAKSU

- Maksamalla *Arkin* vapaaehtoisen 20 € tilausmaksun annat tukesi OPKO:n monipuoliselle työlle. Maksa MobilePaylla numerolla **12102**. Rahankeräyslupa RA/2020/1574. Lisätiedot s. 23.

OPKO aloittaa Ajattelun akatemia- ja Syvemmälle rukoukseen -koulutuksen Perheniemen opiston kanssa

Koulutukset alkavat tammikuussa 2023. Myös Maanmuuttajat-johtamiskoulu jatkaa kolmannella vuosikurssilla. Haku koulutuksiin on auki.

Arkin toimitus

AJATTELUN AKATEMIA -MONIMUOTOKOULUTUS

Tiedätkö, kuinka lujalla perustalla kristinuskon sanoma lepää? Oikeastaan se ei lepää, se virtaa kaikkialle ja sytyttää kuulijansa ajattelemaan. Kristinuskon kuuluu olla puheenaiheiden, pohdinnan ja päätösten keskiössä. Se on älyllisesti varteenotettava vakaumus, joka on muuttanut maailmaa paremmaksi ja muuttaa sitä yhä.

Totuudenjälkeisestä ajasta kärsivä maailmamme tarvitsee elvyttävää ja innostavaa tosikertomusta Kuninkaasta, joka kutsuu mieliämme heräämään kuolleista. Ajattelun akatemia -koulutuksen missio on Kristusta kirkastavien ajattelijoiden herättäminen ja varustaminen 2020-luvun katsomuksellisiin kohtaamisiin.

Koulutus koostuu lähijaksoista ja etäopiskelusta. Lähijaksot alkavat lauantaisin klo 10.30 ja päättyvät sunnuntaisin klo 15.30 sisältäen 14 tuntia opetusta. Lähijaksojen välillä on aina 9–10 viikon etäjakso, joihin liittyy monipuolisia ja kohtuullisen kokoisia etätehtäviä, esim. luettavaa kirjallisuutta, raamattureflectiota, keskustelua, omia tuotoksia ja etätapaamisia.

Ajattelun akatemia sopii jokaiselle syvällisestä ajattelusta kiinnostuneelle opiskelijäikäisistä lähtien. Koulutuksen suunnittelijoina ja toteuttajina toimivat mm. **J. J. Aleks Markkanen** (FM, M.A., apologi), **Jussi Miettinen** (TM, yhteisöpedagogi, työnohjaaja, pääsihteeri), **Lari Launonen** (TT, tutkija) **Vesa Ollilainen** (TT, teologinen asiantuntija) **Riikka Korpinen** (TM, VTK, psykoterapeutti, työyhteisövalmentaja). Ilmoittaudu mukaan viimeistään 21.12.

SYVEMMÄLLE RUKOUKSEEN -RUKOUSKOULU

Jeesuksen rukouselämä oli kiehtovaa. Ehkä juuri siksi opetuslapset eivät pyytäneet häntä opettamaan saarnaamista, vaan rukoilemista. Jeesuksen ihmeellinen elämä ja hedelmällinen palvelutehtävä nousivat autiosta paikasta, jossa hän viipyi salaisessa rukouselämässään Isänsä kanssa.

Haluatko sinäkin oppia lisää rukouksesta, sen tavoista ja dynamiikasta? Kaipaatko rohkaisua rukouselämässäsi? Oletko valmis mahdollisiin muutoksiin, joihin Jumala vie sinut, kun rukous saa siivet? Haluatko palvella seurakuntia, yhteiskuntaa ja tätä maailmaa rukouksen lahjoilla oman persoonasi ja kutsumuksesi mukaisesti?

Lähijaksot alkavat lauantaisin klo 10.30 ja päättyvät sunnuntaisin klo 14 sisältäen 10 tuntia opetusta. Lauantai-iltaisin on vapaaehtoista ohjelmaa. Rukouskoulutiimi: **Maarit Munne**, joka on kokenut Jumalan kutsua esirukoilijaksi jo 19-vuotiaasta saakka. **Sirkku Chambers**, jolle Psalmien kirja on paras mielenterveyden opaskirja, yhteisöllisesti käytettynä erityisesti. **Jussi Miettinen**, pastori, pääsihteeri ja työnohjaaja, jonka mielestä ihminen on onnellisimmillaan Jumalan läsnäolossa – rukous on sitä. **Pirjo Jääskeläinen**, joka on nähnyt, että uusi armon aamu alkaa parhaiten luonnossa rukouskalliolla. Ilmoittaudu mukaan viimeistään 2.1.2024.

Hae mukaan Perheniemen opiston sivuilla:
perheniemi.com

UUTISIA

Enä-Sepän wc- ja suihkutilojen keräys tuottanut lähes 10 000 € – osallistu loppukiriin!

OPKOn tapahtuma- ja leirikeskus Enä-Sepän wc- ja suihkutilojen keräys on tuottanut 12.10. mennessä 9 845 euroa. Suuret kiitokset kaikille keräykseen osallistuneille! On loppukirin aika.

Tarvitsemme varoja lisää noin 6 000 €, jotta voimme kevään 2024 aikana aloittaa rakentamaan Enä-Sepän päärakennukseen kriittisimpiä wc- ja suihkutiloja. Enä-Sepän käyttöaste on korkea ja nykyiset wc-tilat ovat osoittautuneet riittämättömiksi.

Osallistu keräykseen MobilePaylla numerolla 11747. Rahankeräyslupa RA/2020/1574. Lisätiedot s. 23.

OPKO hakee Veritas Forum -koordinaattoria

Päätehtäväalueena on suunnitella, kehittää ja toteuttaa Veritas Forum -työtä Suomessa. Veritas Forum on kansainvälinen voittoa tavoittelematon verkosto. Päätoimintamuotona on järjestää akateemisia dialogeja, joissa keskustellaan rohkeasti elämän suurista kysymyksistä eri maailmankatsomusten näkökulmista.

Työsuhde alkaa 1.1.2023 tai mahdollisuuksien mukaan ja on toistaiseksi voimassaoleva. Tehtävän palkkaus on Kristillisiä järjestöjä koskevan työehtosopimuksen vaatvuusryhmä kolmen mukainen. Työsuhde on aluksi osa-aikainen 20 % niin, että tavoitteena on varainhankintatyön kautta nostaa se täysiaikaiseksi.

Koordinaattorina työskennellyt Alekski Markkanen jatkaa OPKOssa apologin tehtävissä. Lisätiedot: opko.fi/rekry

Arkki 4/2023 jätetään julkaisematta

Julkaisemme vuonna 2023 vain kolme Arkin numeroa säästääksemme paino- ja postikuluissa. Tämä vuoden viimeinen numero julkaistaan normaalina tuhdimpana 28 sivun pakettina.

Ilkka Päiväsaari ja Amadea Hänninen Enä-Sepään

Enä-Sepän johtajan opintovapaan sijaiseksi on valittu nuorisotyönohjaaja Ilkka Päiväsaari ja vastaavaksi kokiksi restonomi Amadea Hänninen.

Ilkka Päiväsaari, 46, omaa vahvan kokemuksen työstä hengellisen järjestön palveluksessa. Hän on aikaisemmin työskennellyt Kansanlähetyksen palveluksessa 28 vuotta, muun muassa piirihohtajana ja nuorisotyössä.

Ilkka kokee, että leirikeskustyössä yhdistyy moni asia, jotka ovat hänen sydäntään lähellä.

– Olen pienestä pitäen unelmoinut leirikeskustyöstä. Näen, että tehtävässä yhdistyy mahdollisuus tehdä työtä luonnon helmassa, palvella ihmisiä ja yhteisöjä, laittaa nykyinen työkokemus ja osaaminen sekä myös kädentaidot likoon.

Amadea Hänninen, 30, on työskennellyt aikaisemmin useissa ravintola- ja kaupan alan työpaikoissa. Matkailu- ja ravitsemisalalan osaamisen lisäksi hänellä on liiketoiminnan ammattitutkinto myynnistä ja markkinointiviestinnästä.

Enä-Sepä on Amadealle tuttu paikka. Hän on toiminut siellä kesätyöntekijänä kokkin opintojen aikana sekä kokkina vuonna 2018.

– Makujen luominen on aina ollut itselleni mieluista luovaa prosessia, josta nautin. Tämä seuraava askel Enä-Sepän kokkina saa mielen myös hiljennemään ja kiitolliseksi Jumalan edessä.

Ritva Olkkola-Pääkköseltä kirja lähetyselämästä

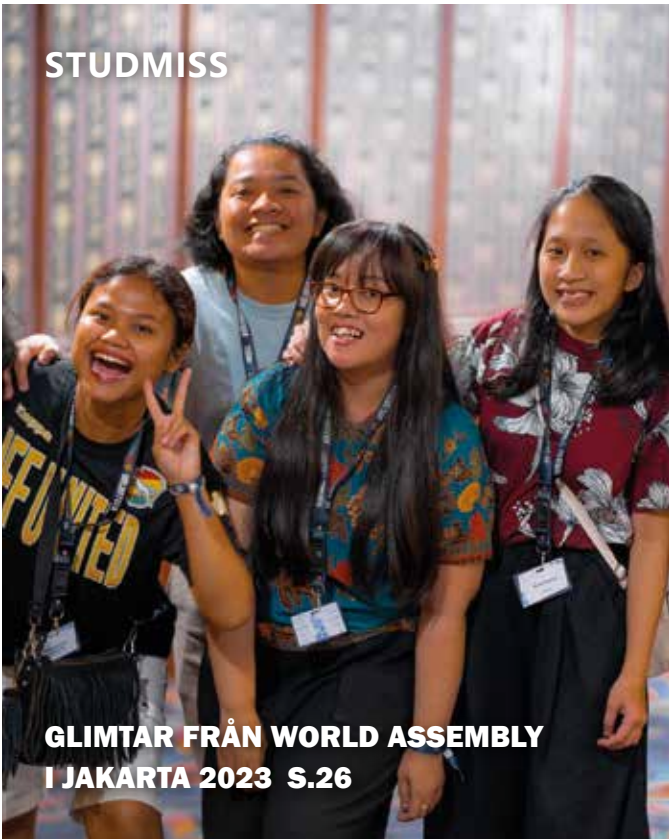
Ritva kertoo kirjassaan *Tieni Etiopiaan* lapsuudestaan, kouluvuosista, 1960-luvun opiskelijaherätyksestä, Ylioppilaslähetyksen (nyk. OPKO) synnystä sekä lähetyksustusta; Ritva palveli Etiopiassa viisi työkautta ajalla 1968–91. Ritva oli yksi OPKOn vuonna 1966 kielikouluun Isoon-Britanniaan lähettämistä lähetystyöntekijöistä, jotka rekrytoitiin 1967 vasta perustettuun Kansanlähetykseen. Lisätiedot: bod.fi/kirjakauppa (kirjoita kirjan nimi hakukenttään)

JUHLAVUOSI

VUOSI 2024 ON OPKON
60-VUOTISJUHLAVUOSI S. 28

STUDMISS

GLIMTAR FRÅN WORLD ASSEMBLY
I JAKARTA 2023 S.26

TEEMA

Olli ”
Lehmonen

JUMALA ON TÄYDELLINEN ISÄ. VAIN
JUMALAN KAUTTA ISYYS VOI YLETTYÄ
SIIHEN SYVYYTEEN, JOHON HÄN ON
SEN TARKOITTANUT. S.8

arkki 3/2023

Arkki on Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetysten jäsen- ja tiedotuslehti ISSN 0786-4035. Tilaukset, osoitteenmuutokset, palautteet ja ilmoitusmyynti: Osoite OPKO / Arkki, Hämeentie 155 A 9, 00560 HELSINKI Puhelin (09) 612 9940. Sähköposti arkki@opko.fi Internetissä opko.fi/arkki

Päätoimittaja **Jussi Miettinen** Toimitussihteeri, taitto ja kansikuva **Ilkka Kontturi** Paino Trinket PAINOS 3/2023 4600 kpl Arkki ilmestyy vuonna 2023 viikoilla 9, 19 ja 45. Aineisto toimitukseen viisi viikkoa aikaisemmin. Mediatiedot www.opko.fi/arkki

Arkki on ilmestynyt vuodesta 1989. Arkin edeltäjiä olivat tiedotuslehti OPKO-sanomat ja opiskelijalehti Pro Fide. OPKO on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piiriin kuuluva kristillistä koululais- ja opiskelijatyötä tekevä järjestö. OPKO järjestää säännöllistä opiskelija- ja nuortentoimintaa suomen, ruotsin ja englannin kielellä yhteensä 14 paikkakunnalla. OPKO on perustettu 1964.

PERHE ON PARAS

Perhe on turvan, kasvun ja hauskanpidon paikka. Perheiden aikuisten on rakastettava niin, että välillä sattuu. Johtava koululais- ja nuorisotyöntekijä Olli Lehmonen ei olisi ikinä itse keksinyt itselleen tällaista kutsumusta.

TEKSTI DANIELE MIETTINEN | KUVAT ILKKA KONTTURI

Se oli ratkaiseva hetki, OPKOn johtava koululais- ja nuorisotyöntekijä **Olli Lehmonen** toteaa.

Vuosi oli 2011, ja musiikin maisteri oli hiljattain aloittanut työt OPKOssa. Olo oli kuormittunut ja sielu niin kierteellä, että välillä piti päästä sairauslomalle. Kutsumus hapuili muotoaan ja saman mielen luutarhasta nousi kaikenlaista kummittelemaan.

– Käsittelemättömät asiat nousivat pintaan.

Olli ei ihan ymmärtänyt, mitä oli tekeillä. Joku sanoi hänelle esirikoustilanteessa, että ahdistus liittyi taisteluun kutsumuksesta. Pian sen jälkeen pienten lasten isä vietti kamalan yön. Kotona oli tullut illalla mitättömästä asiasta ahdistava riita. Uni katosi ja seuraavana päivänä olisi pitänyt lähteä Itävaltaan kansainväliseen koululaistyön tapaamiseen Itävaltaan.

SYVYYDESTÄ MINÄ HUUDAN

Yhden tunnin unien jälkeen Olli otti aamulla velvollisuudentuntoisena kiinni matkalaukun kahvasta ja lähti raahautumaan lentoasemalle. Konferenssin ohjelmassa oli paljon rukousta. Silloin se tapahtui.

– Sisälläni murtui pato. Ensimmäistä kertaa tunsin näin syvästi, että Jumala rakastaa minua kaiken sen kanssa, mikä minussa on hankalaa. Se oli ansaitsematonta, armosta kumpuavaa rakkautta.

Sanat tulivat psalmista 130. *”Syvyydestä minä huudan sinua Herra...”*

Olli palasi kotiin, mutta rakkaus ei jäänyt-

kään Itävaltaan. Syyslukukausi aloitettiin entistä enemmän ihmetellen, mitä pitäisi ruveta tekemään. Lähijunassa hän katseli ihmisiä kuin vastauskoontullut. Teki mieli ravistella jokaista matkustajaa rinnuksista ja sanoa, että Jumala rakastaa ja etsii sinua. Tuntui mahdottomalta vain istua penkissä. Ja taas ahdisti.

– Tein rukouskävelyjä ja kamppailin Jumalan kanssa: *”Mitä voin tehdä? Mitä voin tehdä?”*

Silloin seurasi käänteiden toinen osa. Tälläkin kertaa se tapahtui rukouksessa armolahjojen kautta.

YHTEINEN JANO

Sanomassa oli lempeyttä ja auktoriteettia. *”Älä keskity niihin, joita sinulla ei ole. Keskity niihin, joita minä annan sinulle. Annan sinulle nuoria, joilla on sama jano. Rakasta ja kasvata heitä. Haluan että sinä annat itsesi nuorille, mutta ei kuitenkaan liikaa, koska muuten sinä et kestä.”*

Viesti tuntui pyhäältä toimeksiannolta, mutta siihen ei voinut tarttua perinteisillä strategiatyökaluilla. Oli odotettava. Käden murtuminen muistutti siitä, että omalla voimalla ei kannattanut enää yrittää. Mutta se ei ollut helppoa. Hän koki Jumalan kutsuvan karsimaan pois monta tekemistä. Kouluvierailuilla hän antoi toisten olla esillä ja tuki heitä tarkavist. Odottamisen ja valmistautumisen aika kasvatti olemassaolon juuria Jumalaan.

– Ymmärsin, että arvoni ei perustu siihen,

Musiikin maisteri Olli Lehmonen johtaa OPKOn koululaistyötä suurella sydämellä. – Ilman esirukousta siitä ei tulisi mitään.

*Jumalan perheen ole tarkoitus
korvata biologista perhettä.
Päinvastoin.*

mitä saan aikaan ja miten hyvin teen työni ja paljonko olen esillä.

Sitten nuoria alkoi tulla, yksi kerrallaan. Toiset olivat kristittyjen kotien lapsia, jotka olivat kulkeneet hengellisissä tilaisuuksissa pienestä pitäen. Toiset eivät olleet saaneet kotoaan mitään hengellistä evästä, ja heille kaikki oli uutta.

VOIMAKAS ISÄ

Paljonko OPKOn koululais- ja nuorisotyön piirissä on nykyään väkeä? Olli empii.

– Ehkä parisataa. Toisaalta enemmän ja toisaalta vähemmän.

Hänelle on tärkeää, että nuoret pääsevät elämään perheenomaisen yhteisön elämää, jossa on todellista yhteyttä kuin sisarusten ja vanhempien kanssa parhaimmillaan. Sellaiseen kun heittäytyy, nuoret on otettava vastaan kaiken sen kanssa, mitä elämä on ehtinyt heille antaa ja olla antamatta. Moni nuori on menettänyt vanhempansa kuolemalle, alkoholismille ja mielenterveysongelmille.

Samaan hengenvetoon Olli huomauttaa, ettei mikään biologinen perhe ole täydellinen. Jokaisessa perheessä valitsee synnin aiheuttama rikkinäisyys. Jumalan perheessä rakkauden vajeen synnyttämät kitukasvuisuudet ja kivut voivat parantua, kun terve identiteetti vahvistuu.

– Jumala on täydellinen isä. Vain Jumalan kautta isyys voi ylettyä siihen syvyyteen, johon hän on sen tarkoittanut.

Ollia kauhistuttaa kaikenlainen lahkomeininki, eikä Jumalan perheen ole tarkoitus korvata biologista perhettä. Päinvastoin.

– Seurakuntakin on keskeneräisten yhteisö. Silti siellä koettu eheytyminen voi auttaa biologisen perheen suhteissa. Mutta aina se ei ole mahdollista.

TERVEITÄ RAJOJA

Suhteiden eheytyminen ihanteeseen liittyy sudenkuoppa: nuori voi kokea velvollisuudekseen pelastaa perheensä.

– Sellaista tehtävää ei saa antaa, se on nuorille kuulumattoman taakan kantamista.

Olli puhuu alkoholisperheiden pirullisesta dynamiikasta, joka saa vanhemmat tukeutumaan lapsiinsa. Joskus pitää opetella päästämään irti ja yrittää samalla olla kovettamatta sydäntään. Väärien riippuvuussuhteiden katkaiseminen ei tarkoita välien katkomista. Anteeksiantaminen alkaa rajojen asettamisesta ja

vääryyksien tunnistamisesta.

Nuorten kanssa jokainen suhde ja suhteen vaihe on omanlaisensa, eikä valmista kaavaa ole olemassa. Jotkut haluaisivat olla Lehmosilla aamusta iltaan, ja toista saa houkutella luottamaan edes vähän.

Ollia alkaa naurattaa.

– On tämä meidän elämä aika radikaalia! Vai onko se sellaista, jollaista Jeesuksen opetuslasten elämän pitäisikin olla?

Ennen elämän käännettä työ oli paljon enemmän toiminnan järjestämistä, iltoja ja leirejä tavalliseen työehtosopimuksen tunnistamaan tapaan. Nyt kodin ja työpaikan raja liikkuu tarpeen mukaan. Kun nuori kutsuu syntymäpäivilleen laulamaan ja rukouilemaan, ollaanko menossa töihin vai vapaa-ajan viettoon?

Olli on Sanaan kiinni kasvanut mies, joka rakastaa opettaa nuorille Raamatua. Hänelle on tärkeää, että hänen ”perheilmestykselleen” löytyvät perusteet Raamatusta.

JEESUKSEN LUONA KYLÄSSÄ

Hän alkaa selata paksua kirjaa. Matteus on tallettanut kohdan, jossa Jeesus kutsuu taivaallisen Isän tahdon tekeviä ihmisiä veljikseen, sisarikseen ja äideikseen. Johanneksen evankeliumin alussa kerrotaan, kuinka Jeesus kutsui kaksi tulevaa opetuslastaan kotiinsa ja vietti loppupäivän heidän kanssaan.

– Jeesus ei kohtele opetuslapsia toiminnan kohteina, vaan antaa itsensä heille.

Ja toisaalta myös biologinen perhe oli hänelle tärkeä. Ristille nautittunakin Jeesus huolehti äidistään ja pyysi Johanneksen ottamaan tämän asumaan luokseen.

Ensimmäinen tessalonikalaiskirje puolestaan kertoo, miten entinen fariseus, vainoja kokenut naimaton Paavali kasvoi Jumalan koulussa seurakuntien perustajaksi, joka oli lempeä kuin lap-

Olli nojatuolissaan perheen
Pätkis-kissan kanssa.

Kouluessee avasi tien OPKOon

Lukiolainen **Oskari Alaluusua**, 16, sai äidinkielellä tehtäväksi tehdä aineistoesseen. Aihetta etsiessään hän löysi OPKOn nettisivuilta OPKOn puheenjohtajan Mika Tuovisen artikkelin evankeliumista.

– Sitä kautta löysin OPKOn toimintaan ja Enä-Sepän nuorten leirillekin. Leiri vahvisti minua. Olen saanut rohkeutta puhua uskostani.

Oskari on oppinut OPKOn illoissa senkin, että ei tarvitse suorittaa mitään. Jumalalla on aina suunnitelma meille.

– Saadaan levätä Jumalan lupauksissa.

Oskarille on tärkeää, että nuortenilloissa uskon asiat ovat keskiössä. Illoissa saa rukoilla ja ylistää yhdessä.

– Täällä on hyvä fiilis, paljon samanikäisiä nuoria ja hyvä henkilökunta. Tämä on tosi hyvä osa Jumalan perhettä. Olin ollut syrjässä uskostani, mutta täällä olen saanut oppia lisää Jumalasta.

Arkin toimitus

siaan hoivaava äiti. Johannes taas sanoo kirjeessään, ettei mikään tuota hänelle suurempaa iloa kuin se, että hän kuulee lastensa elävän totuudessa.

– Uuden testamentin johtajat eivät olleet toimintaa pyörittäviä kollegoita. He ymmärsivät, että Jumala on Isä, joka haluaa perheen.

UUSIA KASVOJA

OPKOn nuoret ilmaisevat työntekijöitään kohtaan usein kiitollisuutta. Ollin lisäksi tiimiin kuuluvat **Annastiina Toppari** ja vapaaehtoisena **Julianna Rantanen**. Monet nuoret antavat aikaansa ja käyttävät lahjojaan yhteisönsä hyväksi. Mutta rahaakin tarvitaan, ja sitä nuorilla ei kovin paljon ole.

– Kyllä *Arkin* lukijat sen tietää, että koululaistyöllä on oma tukirengas. Sen varassa teemme työtä. Kun rengas kasvaa, koululaistyö voi paitsi jatkua myös kehittyä.

Ollin tämän syksyn ilonaiheita ovat olleet monet uudet nuoret.

– Toiset ottavat ensimmäisiä itsenäisiä askelia Jeesuksen seuraajina. Jotkut ovat kynnyksellä. Keväällä itseksseen uskoon tullut lukiolainen alkoi rukoilla koulunsa puolesta ja haluaisi perustaa sinne rukousvälkän.

Ilosta ajatus kulkee niiden luokse, jotka ovat olleet mukana, mutta jääneet jostain syystä matkasta pois. Olli pitää tauon ja selvittää kurkkuaan, ennen kuin saa jatkettua puhettaan. Hän kertoo nuoresta, jota hän oli viemässä autolla kotiin yhteisestä illanvietosta. Matkalla tämä kertoi, että haluaakin kulkea elämässä eri suuntaan. Kun hän oli jäänyt kyydistä, Olli pysäytti auton ja alkoi itkeä. ●

Todistajien perhe kasvaa ja kestää

Mitä maailmanlaajalle Kristuksen kirkolle kuuluu opiskelijatyön näkökulmasta? Ainakin uskollista lähetystyötä muun muassa Länsi-Kiinan Xinjiangissa ja Arabian niemimaalla sekä vaikeiden vuosien syventämää kiitollisuutta ja intoa.

TEKSTI **KATARIINA MÄKILÄ/HELSINGIN OPKO**

Elokuun alussa Indonesian Jakartassa oli eräällä turistialueella hotelli täynnä nuoria aikuisia, opiskelijatyöntekijöitä ja muita kristillisen opiskelijatyön vaikuttajia. Olin yksi liki tuhannesta osallistujasta, joiden kanssa jaoin elämäni uskomattomimman 11 päivän matkakokemuksen. Heräilimme minareettien aamuyön rukouskutsuihin ja jetlagiin, totuttelimme kuumaa ilmaa ja nautimme paikallisista herkuista kuten hedelmämehusta, satay-kanasta ja riisi- ja nuudeliaterioista. Muodostimme IFESin maailmankonferenssin: yli 160 maata edustaneiden kristittyjen perheyhteisön, joka tuli koolle kasvamaan, rohkaistumaan ja etsimään yhteistä suuntaa.

KRISTUKSEN RUUMIINJÄSENILTÄ OPPIMASSA

Tosiasia on, että evankeliumi Jeesuksen sovitustyöstä ja kuninkuudesta menee eteenpäin kaikissa ilmansuunnissa.

Nuoret aikuiset haluavat oppia elämään kestävinä todistajina ja tavoittaa opiskeluympäristönsä ihmisiä. Tässä meillä kaikilla on omat ja yhteiset haasteemme. Totta on kuitenkin samalla se, että opiskelijoiden olosuhteet ovat monesti kuin yö ja päivä: toisilla työ on monimuotoista, laajaksi kasvanutta ja vakaasti rahoitettua, kun taas toisilla kaikki tapahtuu riskialttiissa hiljaisuudessa, kätkeytyä ja ilman meille tuttuja tukirakenteita. On pioneereja ja pioneereja, mutta lopulta työn hedelmistä vastaa kaikissa tapauksissa Herra.

Päivien rakenne vastasi pääosin monien tuttujen tapahtumien kaavaa. Eri-tyistä oli osallistujien määrä ja kirjo, ympäri maailmaa kuullut todistukset sekä paikallisten vapaaehtoisten hämmästyttävä panostus ja palvelualltius. Hallinnollisesti asiaan kuuluivat IFESin jäsenliikkeiden yleiskokoukset, joissa muun muassa hyväksyimme neljä uutta liikettä: Bahamat, Taiwanin, Mauritanian

”

On pioneereja ja pioneereja, mutta lopulta työn hedelmistä vastaa kaikissa tapauksissa Herra.

IFES (International Fellowship of Evangelical Students) on evangelisen opiskelijatyön kattojärjestö, johon kuuluu 164 kansallista liikettä. Suomen OPKO on IFESin jäsen ja osa sen Euroopan-työaluetta.
KUVA: IFES. CC BY-NC 2.0

Lakina Milanzi, 20, Malawi silmätieteen opiskelija

Maailmankonferenssi on haastanut. Täällä on altistunut kristillisen opiskelijatyön laajemmalle näkökulmalle ja nähnyt toisia liikkeitä. On ollut haastavaa kuulla todistuksia muista maista, joissa kristityt edelleen taistelevat, koska Malawissa saatamme luopua uskosta, jos epäonnistumme tai kohtaamme vaikeuksia. Myös varainkeruu on iso haaste, ja siksi konferenssit ovat vaikeita ja vaativat paljon ponnisteluja.

Olen oppinut täällä uusista tavoista tehdä varainkeruuta. Lisäksi ajattelen nyt, että olemme osa kansainvälistä perhettä, jossa iso määrä opiskelijoita tekee samaa asiaa ja taistelee monissa maissa samojen ongelmien kanssa. Meillä on suuri Jumala. Koko matkani on ollut todistus kotikylässäni, että Malawista todella voi matkustaa kauas maailmaan!

”
Evangeliumin hinta on monille tässä maailmassa kova.

ja erään Arabian niemimaan maan.

Pääteemamme oli *Tabah dan tanggung*, joka tarkoittaa bahasa indonesiaksi kestävyyttä ja resilienssiä. Siitä saimmekin tapahtuman aikana lukuisia todistuksia. Itselleni mieleenpainuvimmat tulivat Arabian niemimaalta, Kiinasta ja Mauritaniasta, vaikka kuulin myös tarinoita esimerkiksi Taiwanilta, erästä Etelä-Aasian muslimimaasta, Mongoliasta, Vietnamista, Etelä-Sudanista, Nigeriasta, Azerbaidžanista, Surinamista ja St. Luciasta. Olo on ollut kotiin palattua kuin Jeesuksen töitä listanneella Johanneksella (Joh. 21:25) kansanaan.

VANGITUT JA MUURIEN YMPÄRÖIMÄT

Eräs muslimitaustainen nainen jakoi elämänsään Arabian niemimaalla. Saban kuningattaren maasta tullut nainen kuvasi kristityn arkitodellisuutta äärimmäisen vainon keskellä ohuella jäällä kävelemiseksi. Hänen salainen elämänsä Jeesuksen seuraajana tuli ilmi perheelle, joka pahoinpiteli häntä ja vannotti ase ohimolla jättämään Jeesuksen. Lopulta nainen

Suomen opiskelijaedustajat Nico Villanen (vas.), Katariina Mäkilä ja uusiseelantilaiset Christina Bates ja Ethan Tattersall.

lukittiin omaan huoneeseensa, jossa hän ei voinut tavata ketään tai puhua kenellekään. Hän vietti huoneessa kahdeksan vuotta ja menetti tilapäisesti äänensä. Hänelle maailmankonferenssi merkitsi Jumalan huolenpitoa ja hoitavaa perheyhteyttä, josta hän ei koskaan ole ollut osallinen.

Leslieksi esittäytynyt mies taas kertoi lähetystyöstä Kiinan Xinjiangin eräällä yliopistokampuksella. Tämä entinen uiguurikirjallisuuden tutkija näytti kuvia kampusaluetta kiertävistä muureista, tankeista, valvontapisteistä, kampuksen poliisiasemista ja mellakka-asuisista viranomaisista sekä kampusalueen ”terroristeja” etsivästä valvomosta. Uskollisessa ja hienovaraisessa lähetystyössä nyky-Kiinan todellisuudessa puhutteli erityisesti rukouksen rooli. Vaikka ympäristö oli lopulta vaikeampi kuin Leslie oli luullut, moni asia on mahdollista, kun kaikki perustuu rukouksessa johdatuk-

sen etsimiseen.

Evankeliumin hinta on monille tässä maailmassa kova. Keskityimme Jakartassa kuitenkin Jumalan uskollisuuteen ja huolenpitoon opiskelijoiden koronavuosien kipujen ja nykyhaasteiden keskellä. Ylistimme yhtenä seurakuntana, jossa todella oli liki kaikki maailman kansat. Minulle ja monille muille tämä

oli eräänlainen taivaskokemus ja vaikuttavuudestaan huolimatta vasta vaatimatonta esimakua tulevasta. Kerran ei enää jaeta yhteistä surua ja kärsimystä, kyyneliä, piikkilankaa ja kielimuureja. Silloin hyvän Jumalan perhe iloitsee Voittajan kanssa. ●

TUE MATKAN KULUISSA

OPKO on Suomen laajuisena yhteisönä ollut lähettämässä tämän artikkelin kirjoittajaa **Katariina Mäkilää** edustajakseen World Assemblyyn. Noin kolmasosa 3 000 € matkakuuluista on vielä keräämättä. Mikäli haluat auttaa kulujen kattamisessa, voit lahjoittaa MobilePaylla numerolla **20236**. Rahankeräyslupa: RA/2020/1574. Lisätiedot s. 23.

**Christina Bateson, 20,
Uusi-Seelanti,
maantieteen opiskelija**

Maailmankonferenssi on ollut erittäin hyvä kokemus. Olen nauttinut erityisesti sen monikulttuurisuudesta.

Minulle tärkeää on ollut tapahtuman aikaiset pienryhmät, joissa eri sukupolvet olivat yhdessä. Kotona Uudessa-Seelannissa uskon kulttuuriset ja ydintä edustavat asiat ovat sekoittuneet, mutta täällä ytimen löytäminen on ollut helppoa. Asioiden laajempaa näkökulmaa oppii, kun ottaa askeleen taaksepäin ja katsoo kauempaa.

**Ethan Tattersall, 21,
Uusi-Seelanti
tietotekniikan opiskelija**

Maailmankonferenssi oli parempi kuin odotin, vaikka odotin hyvää. Parasta on ollut ihmisten tapaaminen ja eri liikkeiden eroista ja samankaltaisuuksista oppiminen. Rohkaisun lisäksi tapahtuma on myös haastanut. Uudessa-Seelannissa on helppo olla kristitty ja olla kertomatta uskostaan muille.

Haluun viedä täältä kotiin evankelioivampaa elämäntyyliä. Aiemmin ajattelin vain paikallisella tai kansallisella tasolla, mutta nyt olen oppinut kristittyjen globaalista näkökulmasta. Haluaisimme myös kokeilla tehdä varainhankintaa muille IFES-liikkeille pari kertaa vuodessa.

**DISCIPLE
FROM GRACE TO GRACE
26.-28.1.2024**

Disciple Student Conference is coming again! We are gathering at the Maunula Church on January 26.-28.1.24 More info at: disciple.fi and on Instagram @discipleconference. Conference is arranged by Petrus Församling ja OPKO.

Radikaali ja lempeä johtajuuskoulu porautuu minuuden ytimeen

Maanmuuttajat-johtamiskoulu haastaa perinteistä käsitystä johtajuudesta. Täällä rohkaistaan johtamaan omana itsenään. Jotta tämä voi tapahtua, itse on tutustuttava perin pohjin.

Osana koulutusta luetaan kirjoja, joiden löydöistä jaetaan muille. Etualalla Lähetysyhdistys Kylväjän verkostotyöntekijä Miika Korppi kertoo lukemastaan kirjasta.

Maanmuuttajat-johtamiskoulussa on vuorossa muutosjohtamisen viikonloppu, kun pistäydyn tutustumassa sen toimintaan. Lähitapaaminen pidetään historiallisessa kartanomiljöössä Perheniemen opistolla Iitissä.

Johtajat liikuttavat maailmaa, ja siksi on tärkeää kouluttaa kristittyjä johtajia, OPKOn pääsihteeri **Jussi Miettinen** toteaa. Tämä ei ole yksi johtajuuskoulu monien joukossa, vaan pikemminkin prosessi.

– Tietoa maailmassa riittää. Joku voi käyttää elämänsä kuunnellen opetuksia YouTubeista. Me emme halua pelkästään jakaa informaatiota. Näemme, että prosessointi ja reflektointi on myös tärkeää, Miettinen kiteyttää.

Perheniemen vanhan päärakennuksen vieressä on uusi rakennus, jonka salista kuuluu iloista puhetta. Opiskelukaverit kohtaavat pitkästä aikaa. Vuoden

mittainen koulutus järjestetään periodaina, joissa lähi- ja itsenäisen opiskelun jaksot vuorottelevat.

Paikalla on miehiä sekä naisia, silmämääräisesti arvioiden noin 30–60-vuotiaita. He ovat täällä, koska he haluavat kehittää johtajuuttaan ja kirkastaa kutsumustaan. Päivän ohjelmaan kuuluu työ- ja organisaatiopsykologiaa, ryhmäkeskusteluja, rukousta, kirjojen lukukokemusten jakamista sekä ruokaa ja nyyttärit.

Aloitamme hartaudella, jonka jälkeen ryhmän opiskelija **Jouni Veltheim** on lupautunut kertomaan, mitä hän on oppinut vastikään valmistuneiden työ- ja organisaatiopsykologian opintojen parissa.

OMISTA LÄHTÖKOHDISTA LIIKKEELLE

Jouni Veltheim kertoo myöhemmin kahden kesken, että hän on saanut paljon erityisesti muutoksenohjaaja **Juha**

Parkkisen valmentavan johtamisen mallista.

– Juha opettaa lähestymään johtamisen kysymyksiä palvelemisen näkökulmasta. Se on ollut ainutlaatuista, Jouni kehuu.

Jotta johtaja voi palvella, hänen on uskallettava kohdata todellisuus itsestä ja maailmasta.

– Täällä on kannustettu tähän lempeästi. Koulutuksessa tavoitteet ja ihanteet ovat korkealla, mutta lähestymistapa on realistinen, Jouni pohtii.

Hän sai ison oivalluksen **Henry Nouwenin** kolmen hengellisen elämän lainalaisuuden äärellä. Lainalaisuudet liittyvät yksinäisyyteen, yhteisöön ja palveluun.

– Tästä lähti isoja prosesseja liikkeelle. Tunnistin Jumalaa kohtaan tuntemiani tunteita. Tämä oli aiemmin jäänyt taka-alalle.

Jounilla on pääkouluttajille sanottavaa.

– Arvostan sitä, miten Juha, Jussi ja Taneli ovat itse altistaneet itsensä prosessille. He haluavat itse aidosti oppia ja kasvaa. Sitä kautta he näyttävät mallia.

Kolmas pääkouluttaja **Taneli Skyttä** toimii Lähetysyhdistys Kylväjän diasporatyön erityisasiantuntijana.

ROHKEASTI OMALLA TAVALLA

Alakerran kahvipöydästä kuuluu puhetta ja naurua. Istun pöytään, jossa on edellisvuoden alumneneja. Heidät on kutsuttu tapaamaan uuden vuosikurssin opiskelijoita. Mitä heille on jäänyt käteen, mikä on muuttunut?

Graafinen suunnittelija ja kuvittaja **Satu Sini-kumpu** kertoo lähteneensä opiskelemaan yliopistoon.

– En olisi muuten uskaltanut lähteä ja kantaa vastuuta. Tuntuu hienolta kirjoittaa ansioluetteloon johtamiskoulu, Satu hymyilee ja nauraa.

Hän on saanut myös johtajuuteensa rohkeutta.

– Olen taiteilija, ja helposti voi ajatella, että pitää olla joku insinööri johtaakseen. Täällä rohkaistiin, että jokainen saa johtaa omalla paikallaan.

Historian opiskelija **Antti Toivoselle** koulutuksen parasta antia on ollut opiskelijoiden yhteisö. Se pitää vieläkin säännöllisesti yhteyttä.

Koko koulutus oli Antille elämää mullistava.

– Koulutus on vahvistanut käsitystä, että on ok johtaa omalla tavalla. Ei tarvitse epäriidä.

Kirjanpitäjä **Maarit Munne** jatkaa.

– Olen ollut 15 vuotta hyllyllä kutsumuksesta ja johtajuudesta. Jumala on alkanut nostaa minua siihen, mihin kuulun, Maarit kertoo innostuneesti.

– Olen saanut niin paljon rohkaisua, että mietin, onko tämä jo laitonta, mutta olen tarvinnut kaikesta. Kykyäni kantaa vastuuta ja haluni johtaa ovat alkaneet vahvistua.

Kansainvälisessä yhteiskristillisessä lähetysjärjestössä työskentelevä **Jaana** kertoo, että koulutus auttoi häntä ymmärtämään vahvuuksiaan. Tässä auttoi *Strengthfinder*-testi.

– Oivalsin, että en voi jyrätä toisia. Minun pitää hallita vahvuuksiani, Jaana kiteyttää.

MINUN TARINA VAHVISTAA IDENTITEETTIÄ

Kahvitaun jälkeen penkit on asetettu salissa rinkiin. Kuuntelemme hiljaa, kun yksi opiskelijoista sanoittaa elämänsä käännekohtia. Tämän jälkeen esitämme kysymyksiä ja sen jälkeen teemme hänestä myönteisiä huomioita.

Puhuttelevan session päätteeksi nappaan kaksi kouluttajista puheilleni. Haluan tietää, mitä tässä tapahtui.

– Jokainen opiskelija saa jakaa elämäntarinan-

Maanmuuttajat-johtamiskoulu on rohkaissut luokanopettaja Jouni Veltheimiä olemaan utelias elämänsä ja kutsumustaan kohtaan. Minut on vapautettu elämään tätä elämää ja etsimään sitä, mitä Jumala on tekemässä elämässäni ja tässä maailmassa.

– Spontaanina ihmisenä minua puhutteli Elämän rytmit -opetusvideo. Kuuntelin sen työmatkallani varmaan 20 kertaa. Se auttoi ymmärtämään, miten pitää hengellisyyttä yllä, toteaa opettaja Sirkku Chambers.

MAANMUUTTAJAT

MyStory-työskentely mahdollistaa jokaisen opiskelijan elämäntarinan jakamisen.

Maanmuuttajat-johtamiskoulun kolmas vuosikurssi alkaa 12.1.24., haku on auki. Lisätietoja osoitteessa: maanmuuttajat.fi. Koulutuksen järjestävät Perheiemmen opisto, Lähetisyhdistys Kylväjä ja OPKO.

”

Jokainen opiskelija saa jakaa elämäntarinansa, hän saa tulla näkyväksi.

sa, hän saa tulla näkyväksi. Jaamme huomioita, jotka voivat palvella elämässä ja palvelutehtävissä, Jussi Miettinen avaa.

Juha Parkkinen jatkaa kuvailemalla, miten MyStory-työtapa auttaa hahmottamaan kokonaisidentiteettiä. Ihminen saa puhua vapaasti siitä, mikä on hänelle merkityksellistä. Kun turvalliset ihmiset kuuntelevat ja toimivat peilinä, identiteetti kehittyy. Maanmuuttajat-koulutuksen yhteydessä tämä tarkoittaa johtajan identiteetin ja erilaisten lahjakkuuksien hahmottamista.

- Tarinalla on myös itseisarvo, mutta se palvelee myös johtajuuden omakoh-taista näkyväksi tekemistä. Kokonaisi- dentiteetti ei ole koskaan irrallinen saa- reke johtajuudesta.

Jussin mukaan kutsumuksesta puhut- taessa voi tapahtua kolme asiaa. Ihmi- nen voi todeta olevansa oikealla paikalla ja saada siihen vahvistusta ja rohkaisua.

Hän voi myös todeta olevansa oikealla paikalla, mutta voi olla esimerkiksi tar- peen muuttua työskentelytapoja. Kol- manneksi koko kutsumus voi mennä re- monttiin. Joku saattaa havahtua siihen, että hän on kokonaan väärässä työssä.

- Voi tulla ymmärrys, että oma lah- jakkuus ja Jumalan kutsu ovatkin jotain aivan muuta.

TÄHTÄIMESSÄ MUUTOS JA REFLEKTIO

Johtamiskoulutuksia on ollut pitkään, myös kristillisellä puolella. Poikkeako tämä jotenkin muista, pohdin. No, koulut-

tajat, miksi Maanmuuttajat on järjestetty?

Jussi Miettisen oman kokemuksen johtajakoulutukset ovat usein teoriakeskeisiä. Niissä voi saada pinnon materiaalia luettavakseen, mutta se ei välttämättä tue syvällistä oppimista ja muutosta. Maanmuuttajissa on pyritty reflektoi- vaan ja hengelliseen otteeseen. Hän ei tiedä, että tämänkaltaista koulutusta oli- si muualla.

Juha Parkkinen mukaan tarvitsemme nuoren sukupolven johtajia, joilla on kyky synnyttää rohkeasti ja radikaalisti uutta. Länsimainen kristillisuus on sel- laisessa tilassa, että ei ole muuta vaihto- ehtoa. ●

Teksti ja kuvat: Ilkka Kontturi

Kirjotus myös Kylväjä-lehden numerossa 4/23

Afrikan nuoret muslimit löytävät Jeesuksen

Muslimeita kääntyy Afrikassa joukoittain kristityiksi, mutta vaino on kovaa. Afrikan jihadismista kirjan kirjoittanut Danielle Miettinen kertoi nuorille OPKOn leirillä Kebenen ja Bashirin tarinan. Nuoret halusivat lähettää heille rohkaisuksi postia.

Kun lähetyspioneeri **Teklu Wolde** ja hänen vaimonsa ottivat nuoren **Kebenen** perheeseensä, tyttö painoi hädin tuskin 40 kiloa. Hän oli kulkenut pitkän matkan Etiopian maaseudulta pääkaupunkiin Addis Abebaan. Teklun avulla hän perusti kaupunkiin kahvilan, ja antoi sille nimeksi *"Laiha nainen"*.

Kebene oli noin viidentoista, kun ihmeellinen mies ilmestyi hänelle rukousmatolla. Mies sanoi, että hän on **Isa Al-Masih**, todellinen elämä. Se on Koraanisissa Jeesuksesta käytettävä nimi. Kebene säikähti ja meni kysymään isältään, mistä on kyse. Isä vastasi, että puhuja ei suinkaan ole Jeesus, vaan paholainen, ja käski tyttärensä nuhdella henkeä.

Kebene kertoi tapahtuneesta naapurille, joka ohjasi hänet Mekane Yesus -kirkkoon.

Hän oli käynyt kirkossa kaksi vuotta, kun isä havahtui ja kutsui moskeijasta miehiä kotikäynnille. Kebene vastasi heille: *"Olen löytänyt oikean tien, jota jokaisen ihmisen pitäisi kulkea. Isa Al-Masih on oikea tie."*

Isä raivostui. Hän antoi Kebenelle kaksi viikkoa aikaa valita perheensä ja Jeesuksen välillä.

"Olin kohdannut valon ja voiman, en voinut palata pimeyteen. Tiesin, mitä valitsen. Olin saanut Jumalalta paljon laulujen sanoja, kappaleita oli kertynyt 362. Kun palasin eräänä päivänä koulusta, isä oli polttanut ne kaikki. Hän sanoi, etten ole enää hänen tyttärensä, ja käski minun lähteä."

Ovi kolahti kiinni, eikä sitä enää koskaan avattu hänelle. Kebenellä oli mukanaan vain päällään olevat vaatteet, kun hän seiso paljain jaloin talonsa edessä.

TAISTELIJA NÄKEE VALON

Nigeriassa Mubin kaupungissa kirkkoon tuli vuosi sitten parikymppinen Boko Haramin taistelija, joka halusi kääntyä kristityksi. Pastori kysyi: *"Oletko valmis kuolemaan Kristuksen vuoksi, elämään vaatimatonta elämää ja noudattamaan seurakunnan*

sääntöjä?" **Bashir** hyväksyi ehdot ja aloitti uuden elämän.

Bashirin molemmat vanhemmat olivat jihadisteja. Isä kuului Boko Haramin johtajiin, joka salakuljetti nuoria koulutusleireille ja opetti heitä valmistamaan pommeja.

"Kun minun piti alkaa tappaa, ensimmäisellä kerralla tuli paha olo. Katsoin pois päin, kun laukaisin asean. En olisi halunnut ampua. Pian siitä tuli kuitenkin helppoa."

Kristittyjen kimppuun hyökätessään hän ihmetteli, että he eivät hyökänneet takaisin. *"He vain juoksivat karkuun."*

Reilu vuosi sitten Bashir lepäsi autossaan asepuke päällään. Hän oli palannut tehtävältä ja yritti nukkua hetken kivääri kainalossaan. Yhtäkkiä hän näki näyn. Valkopukuinen mies puhui hänelle: *"Sinun Luojasi ei vihaa sinua, hän rakastaa sinua."* Bashir ei käsittänyt näystä mitään, mutta rakkaus ja rauha, joka miehestä huokui, tuntui läpäisevän kaiken. Siitä alkoi vaarallinen matka pois terroristijärjestöstä ja islamista Jeesuksen seuraajaksi.

Arkin toimitus

"Kebene, olet niin kaunis, vahva ja rohkea nainen. Olen niin ylpeä sinusta. Siunausta!"
"Bashir, tarinasi kosketti meitä syvästi. Se on kaunis esimerkki Jeesuksen parantavasta rakkaudesta. Me todella rukoilemme puolestasi, että olisit täytetty Jeesuksen rakkaudella, rauhalla ja totuudella ja että hän vahvistaisi sinua joka tilanteessa."

Yhteisöpäivät

VAPAAEHTOISET JA TYÖNTEKIJÄT YHTEISEN NÄYN ÄÄRELLÄ

OPKO järjesti tänä syksynä ensimmäisen kerran työntekijäpäivien sijaan vapaaehtoisten vastuunkantajien ja työntekijöiden yhteiset *Community Gathering* -yhteisöpäivät. Tapahtuma oli menestys ja sen järjestämistä jatketaan. Hanna Hilonen ja Juho Hiekkänen Joensuusta kertovat kokemuksistaan.

Arkin toimitus

Kristus kulmakivenä

Joensuussa logopediaa opiskeleva **Hanna Hilonen**, 21, osallistui ensimmäisen kerran OPKOn valtakunnalliseen tapahtumaan. Paikallisessa toiminnassa hän ollut mukana vajaan vuoden.

– Ihmissuhteet ovat syventynyt ja olen saanut uusia ystäviäkin, Hanna kertoo.

Tapahtuman parasta antia on hänen mukaansa yhteisöllisyys.

– Aina voi vetää jotain hihasta ja pyytää apua. Täällä saa jakaa asioita elämästä ja puhua Jeesuksesta. Olen saanut vertaistukea.

Tärkein anti tuli kasvuryhmässä, jossa Kristus kuvattiin kulmakivenä, jonka varaan elämän voi rakentaa.

– Ilman häntä ei pääse kiinni elämään. Kun perusta on kunnossa, sen varassa on hyvä levätä.

Yllättävää yhteisöllisyyttä

Joensuussa teologiaa opiskeleva **Juho Hiekkänen**, 21, ensimmäistä kertaa OPKOn valtakunnallisessa tapahtumassa, ja ei tiennyt mitä Enä-Sepässä tuleman pitää.

– Yllätyin siitä, miten yhteisöllistä täällä on! Tulee mieleen ihan kuin perhe-elämä. Hienoa, että myös muualla Suomessa on samanlaista meininkiä kuin Joensuussa.

Keskustelut ja opetus antoivat Juhon ymmärrykselle syvyyttä. Hän piti erityisesti opetuksesta, jossa käsiteltiin Jumalalle omistautunutta elämää.

– Annetaan Pyhälle Hengelle ja Jeesukselle lupa toimia meissä!

Vaikka Juho on kotoisin Vihdistä, Enä-Sepä ei ollut hänelle entuudestaan tuttu paikka.

– Tuli kotoisa olo, kun tänne tuli. Eikä se johtunut vain paikkakunnasta. Henkilökunta palvelee lämpimästi. Tykkään myös erityisesti näistä pihan tammista. Rakastan puita ja aina välillä vain istun katselemassa niitä.

Kesäleirillä kasvetaan ja kasvatetaan

OPKOn suosittu Valkealan kesäleiri tuo yhteen tuoreita ja entisiä nuoria. Sekä uudet kasvot että uskolliset kävijät ovat suuri ilo. Ensi vuoden leirivalmistelut ovat jo vauhdissa. Arkki kokosi syksyn iloksi muistoja viime kesän leiriltä.

Arkin toimitus

Leiri tarjoaa yhteyden

Lastentarhanopettaja **Emmi Suonio**, 35, saapuivat, ja ympäristöalan työntekijä **Mikko Suonio**, 47, ja leirille Kerimäeltä. Leiri oli Emmille kuudes ja Mikolle kolmas.

– Leirit ovat olleet hyviä kokemuksia, vaikka koko perheen kanssa onkin raskasta lähteä liikkeelle. Lastenhoito on hyvin järjestetty. Täällä on saanut kuunnella perinteistä raamattuopetusta. Esillä ovat oman mielen mukaiset arvot, Mikko kiittelee.

Myös uskovien yhteys on Suonioille tärkeää.

– Meidän elämäntilanteessa ja kotiseudulla opetuksen ja yhteyden löytäminen ei ole niin yksinkertaista, Emmi toteaa. Suoniot nostavat esille myös lasten hengellisen kasvatuksen näkökulman.

– Lapset saavat kokemuksen, että on tässä maailmassa muitakin Jumalaan uskovia.

Emmille ryhmäkeskustelut ovat olleet tärkeitä paikkoja peilata omaa elämää. Lapsiperheen arjessa ei ole paljon mahdollisuuksia suuntautua perheen ulkopuolelle.

– Haen arkeen omaa kasvua, ja koti on nyt palvelupaikkani. On kiva päästä keskustelemaan muiden kristittyjen kanssa ja jakamaan asioita.

OPKO on Suonioille tuttu jo opiskeluajoilta. He tutustuivat toisiinsa Savonlinnan OPKOn illoissa. Emmi oli mukana jo OPKOn koululaistyön ruttupppureilla.

– Ne ovat olleet minulle todella merkittäviä lapsena, Emmi kertoo.

– Emmi käyttää yöpaitana Ruttuppu T-paitaa, Mikko toteaa ja vilkaisee vaimoaan, joka vastaa iloisella naurulla.

Koti Vapahtajassa

Yksi kesäleirin vakiokasvoista on **Hannu Arvela**, 75. Hän on ollut mukana OPKOn kuviossa jo vuodesta 1968. Hänen ovelleen ilmestyi kaksi Ylioppilaslähetyskeskuksen (OPKOn vanha nimi) boksilähettilästä. He olivat ensimmäiset ihmiset, jotka kertoivat hänelle Jeesuksesta.

– Koin heidän olevan rehellisiä tyyppejä. Jumala oli valmistanut minua jo etukäteen, enkä lähettänyt heitä pois ovelta.

Ovelle tulleet nuoret kutsuivat teknillistä fysiikkaa opiskelleen Hannun Ylioppilaslähetyskeskuksen iltaan. Siitä alkoi hänen uskon taival.

– Tulin uskoon pystymetsästä. Aloin lukea ja perehtyä, mistä on kysymys. Sain OPKOssa hyvää ja monipuolista raamattuopetusta.

Työuraansa Hannu teki Säteilyturvakeskuksessa ja jäi eläkkeelle tutkimusprofessorin virasta.

– Sain tehdä mielenkiintoisia ja haastavia töitä fyysikkona.

OPKOsta Hannu löysi hengellisen kodin.

– Mutta löysin myös enemmän. Löysin kodin Jumalassa ja Vapahtajassa.

Jeesus ja minä – vai Jeesus ja me?

RAAMATUN MALLI PERHEESTÄ

Jokaisella lienee kokemuksia perheestä. Biologinen perhe tulee mieleen ensin, mutta mikä on hengellisen perheen merkitys kristitylle? Miksi laumasuhde Jeesukseen on parempi kuin pelkkä yksilön suhde?

Raamattu käyttää paljon perhe-elämään liittyviä sanoja puhuessaan hengellisistä asioista. Esimerkiksi Efesolaiskirjeessä puhutaan Isästä, jonka asemaa jokainen isän ja lapsen suhde taivaassa ja maan päällä kuvastaa¹. Heprealaiskirjeessä uskovia kuvataan Jeesuksen veljiksi, joilla on sama Isä kuin Jeesuksella². Opettaessaan opetuslapsia rukoilemaan Jeesus ohjaa heitä puhuttelemaan Jumalaa taivaallisena Isänä³.

Perhe on jotain, jonka yhteydessä eletään. Apostolien tekojen toisessa luvussa kerrotaan, miten *uskovat elivät keskinäisessä yhteydessä, mursivat yhdessä leipää ja rukoilivat*⁴. Hengellinen elämä kukoistaa yhteydessä ja on tarkoitettu elettäväksi yhdessä muiden uskovien kanssa. Todellinen yhteys ja elämän jakaminen ei toteudu, jos vain käymme jumalanpalveluksessa tai muussa hengellisessä tilaisuudessa silloin tällöin tai kuuntelemme opetuksia etänä. Kysymys on paljolti siitä, kenen kanssa jaamme elämäämme ja mistä käsin sitä elämme.

Suomessa moni kuuluu kirkkoon, mutta harva elää osana hengellistä yhteisöä. Yhteiskunnassamme individualismi on vahvaa ja usein uskon ajatellaan olevan yksityisasia: ikään kuin kyse olisi vain minusta ja Jeesuksesta. Raamattu maallaa kuitenkin toisenlaisen kuvan, ja sen mukaan kyse on myös *meistä* ja Jeesuk-

sesta. Luukkaan evankeliumin 15. luvussa Jeesus kertoo, miten paimen lähtee etsimään kadonnutta lammasta ja eksyneen löydettyään hän tuo sen takaisin muiden lampaiden joukkoon⁵. Vertauksessa kuvataan paimenta ja lampaista, jotka elävät yhdessä. Lammas, joka on eksynyt pois laumasta, on eksynyt pois myös paimenen luota.

Uskovia ei kutsuta kasvamaan itsერიitaisuuteen, vaan ruumiinosien on tarkoitus toimia yhdessä.

Raamatun ilmoituksen varaan rakentuvan kristinuskon tarjoama yhteys Jumalaan ja muihin ihmisiin on myös täsmälääke yhteiskunnassamme vellovaan yhteydenkaipuuseen. Jopa 70 prosenttia korkeakouluopiskelijoista kertoo koronapandemian lisänneen heidän yksinäisyyttään. Nuorempienkin kouluterveysmittauksessa on saavutettu ennätystaso yksinäisyyttä kokevien määrässä⁶.

ERILAISTEN YHTEYTTÄ

Raamatussa Jumalan perhettä kuvataan myös Kristuksen ruumiiksi, ja ruumiinosien yhteys on aidosti erilaisten yhteyttä. Kun hengelliset lapset kasvavat kohti aikuisuutta, he kasvavat samanaikaisesti kohti tervettä itsenäisyyttä ja keskinäistä riippuvuutta. Uskovia ei kutsuta kasvamaan itsერიitaisuuteen, vaan ruumiinosien on tarkoitus toimia yhdessä. Aikuisen käsi hallitsee omat tehtävänsä, mutta ei aikuisenakaan kykene toimimaan kunnolla ilman jalkoja. Eri ruumiinosien on tarkoitus elää ja toimia keskinäisessä yhteydessä myös aikuisessa uskossa.

Ja kun me kaikki sitten pääsemme yhteen ja samaan uskoon ja Jumalan Pojan tuntemiseen ja niin saavutamme aikuisuuden, Kristuksen täyteyttä vastaavan kypsyyden, silloin emme enää ole alaikäisiä, jotka ajalehtivät kaikenlaisten opin tuulten heiteltävinä ja ovat kavaliene ja petollisten ihmisten pelinappuloita. Silloin me noudatamme totuutta ja rakkautta ja kasvamme kaikin tavoin kiinni Kristukseen, häneen, joka on pää. Hän liittää yhteen koko ruumiin ja pitää sitä koossa kaikkien jänteiden avulla, kunkin jäsenen toimiessa oman tehtävänsä mukaan, ja näin ruumis kasvaa ja rakentuu rakkauudessa⁷. ●

7 Ef. 4:13-16

Toni Mäkelä
TM, Helsingin opiskelijatyöntekijä

1 Ef. 3:14
2 Hepr. 2:11
3 Matt. 6:9
4 Ap.t. 2:42

5 Luuk. 15:3-7
6 <https://yle.fi/a/74-20008703>

Hengellisiä lapsia kasvattamassa

Perheen merkitys on lapsen kasvulle todella suuri, sillä juuri perheessä pienen ihmisen on tarkoitettu oppivan elämän perusasioita. Hengelliset lapset tarvitsevat vanhempia samalla tavalla kuin biologisetkin. Pienokaiset tarvitsevat runsaasti rakkautta ja huolenpitoa. Heidän tulee oppia ainakin syömään, kävelemään, puhumaan ja peseytymään. Raamattu, Jumalan sana, on ihmisen hengellistä ravintoa ja ilman ruokaa ei selviä. Syömisen lisäksi tulee oppia myös kävelemään eli elämään uskoaan todeksi käytännössä. Näiden lisäksi perustaitoihin kuuluu puhuminen eli uskovie tule oppia rukoilemaan. Touhutessaan lapset myös likaantuvat kuin itsestään ja siksi täytyy oppia peseytymään eli tunnustamaan syntinsä.

Lapset oppivat mallista. He katsovat miten ympäröivät ihmiset toimivat ja omaksuvat heiltä tapoja toimia. Millaisen mallin antaa vanhempi, jonka ruokailutottumukset ovat umpisurkeat, ei tee elämässään mitään järkevää ja haisee karmealta koska ei ole peseytynyt aikoihin? Vanhempien uskovie tule siis pyrkiä elämään mallikelpoista elämää voidakseen auttaa hengellisiä lapsia kasvamaan kypsiksi ja terveiksi aikuisiksi. Pyrkikäämme siihen, että voimme sanoa kuten Paavali: *Seuratkaa minun esimerkkiäni, niin kuin minäkin seuraan Kristusta.*

Toni Mäkelä

Perheyhteys toi minut lähemmäksi Jumalaa

En koskaan uskonut, että Jumala voisi ratkaista yksinäisyyttäni. Olen aina kokenut kroonista yksinäisyyttä ja ulkopuolisuuden tunnetta, ja muistan itkeneeni yksinäisyyttäni vielä uskoontulonikin jälkeen monina iltoina rukoillessa. Minulla oli kyllä ystäviä, mutta silti tunsin oloni aina yksinäiseksi sen jälkeen, kun palasin kotiin illanistujaisista ja yhteisistä kahvihetkestä. Myös yhteys muihin uskoviin kärsi, kun en kyennyt ottamaan edes ystävällistä hymyä hyvänä merkkinä.

Ja yhtäkkiä Jumala vastasikin tavalla, jota en koskaan kuvitellutkaan: Hän antoi minulle perheen, joka täyttää kaikki tarpeeni.

Hengellinen perheyhteys on lahja, jollaisesta en osannut edes unelmoida. Olen aina tottunut pärjäämään ja tekemään kaiken yksin. Käymään yksin kahvilla, syömään ruuat yksin, viettämään illat yksin. Apua pyysin vasta sitten, kun oli aivan pakko, ja silloinkin syyllisyyttä tuntien. Vuosien yksinolo teki yksinäisyydestä normin, joka määrittä lopulta myös yhteyteni Jumalaan.

Aloitin *MyFriends*-opetuslapseusvalmennuksen viime syksynä hieman epäilevin ajatuksin. ”Ei siitä varmaan mitään apua ole, mutta pitää sitä kokeilla”, muistan ajatelleeni ja kiristelin hampaitani. Alussa tunsin ulkopuolisuutta, mutta kun vain osasin päästää irti pelostani, en ollutkaan yhtäkkiä

yksin. Valmennuksen jälkeen olemme opetelleet elämään perhe-elämää, jossa priorisoidaan aikaa Jeesuksen seuraamiselle ja sen myötä myös perheyhteydelle. On yhteisiä aamupaloja, illanviettoja ja öisiä rukoushetkiä. Arki on yhtäkkiä niin täynnä naurua, iloa ja yhteyttä, että en oikeastaan enää halua tehdä mitään yksin.

Perheyhteys on vaatinut minulta paljon. Se on ollut totuttelua ja tuskailua olla haavoittuvainen, etenkin silloin kun se todella sattuu. Kaikki kasvukivut ovat kuitenkin olleet tarpeen, sillä olen löytänyt tien välittömään yhteyteen Jumalaan.

Yhteys Jumalaan maksoi minulle vanhan elämän hylkäämisen. Huomasin kantaneeni yksinäisyyttä taakkana, josta pääsi irti vasta, kun sen konkreettisesti antoi Jumalalle. Olen pitänyt ulkopuolisuuden tunnetta ja yksinäisyyttä itsestään selvyyksinä, joista ei tule eikä kannatakaan koskaan hankkiutua eroon. Ilman perheyhteyden tuomaa tukea en olisi pystynyt tekemään muutoksia, joita vaadittiin löytääkseni tien takaisin Jumalan luokse.

Ja ilman perheyhteyttä olisin se yksinäinen kristitty, joka omavoimaisesti yrittäisi yksinäisyydestään lähestyä Jumalaa saamatta kuitenkaan koskaan vastausta. En ole enää yksin. ●

Petra Uusimaa
Oulun OPKO

”

Vuosien yksinolo teki yksinäisyydestä normin, joka määrittä lopulta myös yhteyteni Jumalaan.

Maaailmanrauhaa rakentaja kerrallaan

"Näin sanoo Herra: -- Armon hetkellä minä vastaan sinulle, pelastuksen päivänä minä autan sinua. Minä olen luonut sinut toteuttamaan sen liiton, jonka tein tämän kansan kanssa, jotta saattaisit ennalleen maan, jotta uudelleen jakaisit autioituneet perintömaat, jotta sanoisit vangituille: "Lähtekää", ja pimeydessä viruville: "Tulkaa valoon!" Tallatuilta teiltäkin he löytävät ravintonsa, paljas kalliorinne on heille laidunmaa. Eivät he näe nälkää, ei heidän tule jano, ei heitä ahdistu helle eikä auringon polte, sillä heitä ohjaa heidän armahtajansa, joka vie heidät lähteiden ääreen. Vuorille minä teen kulkuväylät, minun valtatieni kulkevat korkealla. Katso, he tulevat kaukaa: nuo pohjoisesta, nuo meren suunnalta ja nuo Assuanin maasta. Riemuitkaa, taivaat! Iloitse, maa! Ratketkaa riemuun, te vuoret! Herra lohduttaa kansaansa, hän hoivaa köyhiä lapsiaan. (Jes. 49:8-13)

Uutisissa ei vuorilta kuulu riemua, vain uusia katastrofiuutisia. Ei ole helppoja saati yleispäteviä vastauksia, mihin milloinkin panostaa ja mitä kuuluu omaan elämään. Miten paljon OPKOn kaltaiseen lähetystyöhön voi osallistua?

Rauha ja hyvinvointi tulee vain kasvattamalla rauhan ihmisiä. Asiat muuttuvat kyllä, mutta ne muuttuvat parempaan vain, jos on ihmisiä, jotka haluavat ja osaavat pyrkiä siihen. Uskollisena kutsullemme olemme tuoneet työemme eteenne.

Valtaosa lahjoituksistamme tulee eri työmuotojen ystäväenkailta. Lisäksi teemme täsmäkampanjoita. Elokuun alussa vetosimme kustannusten voimakkaassa kasvussa.

Teidän kauttanne saimme avun oikealla hetkellä! Kampanja on tuottanut 9.10. mennessä 25 303 €. Ystäväreinkaiden lahjoitukset olivat elokuussa 8 % korkeammat vuotta aiemmin. Kampanjan suorat kulut olivat 3 542 €. Tänä vuonna pl. Enä-Septä palkkauskulumme sivukuluineen tulevat olemaan n. 680 000 € (+8 %). Henkilötyövuodet kasvavat 15,4:ään (+5 %). Tapahtumien muut kuin henkilöstökulut kasvanevat 128 000 €:oon (+7 %). Avullanne vältimme äkkijarrutukset. Tämänkin lukuvuoden alussa olemme voineet keskittyä opiskelijoiden ja koululaisten tavoittamiseen. Sydämellisesti kiitoksia! ●

Tiina Oinonen
talous- ja hallintopäällikkö

Lahjoita MobilePaylla:

Yleinen tuki (mihin eniten tarvitaan)

90660

MobilePay

TUE TYÖTÄMME

OPKOn toiminnan mahdollistavat vapaaehtoiset, jotka tukevat työtämme taloudellisesti. Lähde sinäkin kuukausilahjoittajaksi.

Työmme tukitili on:

F110 8000 1301 0446 09
(BIC DABAFIHH)

Viitteet

Yleinen tuki

mihin eniten tarvitaan 2998

Koululaistyö

Yleinen tuki koululaistyölle 2312

Varhaisnuorisotyö 2053

Koululais- ja nuorisotyö 2082

Opiskelijatyö

Valtakunnallinen 2040

Helsingin seutu 2118

Joensuu 2257

Jyväskylä 2121

Kuopio 2147

Oulu 2163

Pori 2189

Tampere 2202

Turku 2215

Vaasa 2231

Svenska verksamheten

Yleinen 9108

Helsingfors 910815

Jakobstad 910857

Mariehamn 910860

Vasa 910831

Åbo 910825

Muut

Pääsihteeri 2008

Apologiatyö 2477

Veritas Forum Finland 2095

Mediatyö 2299

Tukityö:

Toimisto, talous, tiedotus 2011

Enä-Seppä 2464

Poliisihallitus on myöntänyt Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislahetus ry:lle 8.12.2020 rahankeräyslupuan RA/2020/1574. Lupa on voimassa 1.1.2021 alkaen. Varainkeruu voidaan toteuttaa Suomessa pl. Ahvenanmaa ni, että kerätyt varat käytetään OPKOn aatteellisen tarkoituksen mukaisesti toteutettaviin kaikille avoimien opiskelija- ja nuortenlehtien, yleisöluentojen, lukupiirien, pienryhmien, kerhojen, leirien, retkien ja koulustap- ahtumien järjestämiseen, viestintään mediassa (mm. tapahtumatiedottaminen ja aatteellista tarkoitusta palveleva sisältö), nuorten henkilökohtaiseen tukeen ja valmennukseen (mm. keskusteluapu ja vapaaehtoistyöhön valmentaminen) sekä yleishyödyllisen toiminnan varustei- siin ml. OPKOn tilojen varustamiseen.

Tillsammans

Känner du av det? Det finns en förväntan i luften, något stort är på gång i Guds rike. Det är svårt att beskriva men jag anar att något har satts i rörelse och att vi alla är kallade att ta reda på vad det är och samarbeta med vår Herre. Anar du också att något är på gång?

Den tid vi lever i präglas av stora oroligheter, av instabilitet och på många sätt av en dystert framtidsutsikt. Furstarna över luftens rike har de senaste åren visat mer och mer av sina sanna ansikten och Bibeln lovar att det kommer att bli ännu svårare tider under dagarna som kommer. Och det är precis just i den här tiden och stunden, i den här kontexten som du och jag har blivit placerade och kallade till arbete och bön. Tillsammans.

Under medarbetardagarna i slutet av augusti på Enå-Seppå ombads vi i smågrupper fundera kring frågan: hur kan vi hjälpa människor att erfara Guds kärlek? Inte bara känna till Guds kärlek med vårt intellekt utan erfara den med hela vårt väsen. Gud griper ibland in i historien på övernaturliga och suveräna sätt, men det verkar som att metoden han föredrar att använda är att låta sitt folk tjäna varandra, var och en med sin personliga nådegåva. Guds kärlek är inget undantag. I första Johannesbrevet skriver aposteln att vi inte kan älska Gud såvida vi inte älskar våra bröder (1 Joh 4:19-21). Att älska varandra som troende systrar och bröder är alltså en förutsättning för att vi ska kunna älska Gud. Då vi alltså funderar kring frågan hur vi kan hjälpa människor att erfara Guds kärlek verkar den naturliga slutsatsen således vara att ... älska dem. Det är också då som ljuset går upp hos människorna att vi är hans lärjungar: se hur de älskar varandra! (Joh 13:35).

Enkelt. Svårt. Hur ska vi göra?

Den amerikanske teologen **John Ortberg** skriver att det är få saker som kommunicerar kärlek lika tydligt som en närvarande blick. En blick som säger: jag har inte bråttom, jag ser dig och jag bryr mig om dig. I vår smågrupp under medarbetardagarna handlade det välsignade samtalet om väldigt konkreta, praktiska saker: lyssna, ställ frågor, tillbringa tid tillsammans, be tillsammans, stå i förundran över Gud tillsammans,

prata om honom, prata med varandra, ge varandra andlig mat, tala till varandra med lovsång, hymner och andliga sånger. Listan kunde göras ännu längre.

Det jag känner av just nu, det jag tror och anar att Gud gör i vår värld, är att han håller på att forma sitt folk till ett. Han håller på att svara på Jesus bön i Joh 17:21 om att hans lärjungar ska vara ett. Denna enhet kommer att gå igenom lidanden tillsammans men den kommer också att präglas av kärlek likt inget annat. Det är i denna enhet jag tror att Guds rike blir som allra synligast i den här tidsåldern, medan vi väntar på vår Herre, att hans rike ska uppenbaras i den kommande tidsåldern.

Till en värld där mörkret tättnar och ångesten blir starkare, där bristen på djupa relationer blivit en folksjukdom och en källa till ensamhet och meningslöshet, har vi blivit kallade att förmedla Guds kärlek. Det börjar i våra gemenskaper och dessa gemenskaper blir ett vittnesbörd för alla människor.

Så låt oss tillsammans frimodigt gå ut till den värld som hungrar och ropar efter mening och tillhörighet. Låt oss tillsammans predika evangeliet om riket och hoppet om Jesu återkomst med renhet och med tydlighet. Låt oss tillsammans demonstrera Guds rike genom att likt apostlarna be Gud bekräfta sitt ord genom de tecken och under som följer oss. Och låt oss framför allt älska varandra. Många människor står redo att ta emot Guds kärlek. Är vi redo att tillsammans demonstrera den och att tillsammans hjälpa människor att erfara den? ●

Johan Myrskog

är studentarbetare i Vasa det här läsåret

”Gud har inte glömt Åland!”

Vi har de två senaste somrarna ordnat en veckolång missionsvecka under namnet ”Mission Week Åland”. Den här sommarens evenemang bestod av häng på dagarna och aktiviteter och inbjudna talare på kvällarna. Den första kvällen var den lokala kyrkoprofilen Bengt Grüner inbjuden. Han uppmuntrade ungdomarna som valt att satsa på Missionsveckan. Av allt han sa var det särskilt en mening som fastnade hos mig: *”Gud har inte glömt Åland!”*. Laddade i de orden fanns en förhoppning om att Gud hade förberett något speciellt för Åland. Han beklagade sig över att Åland inte upplevt någon väckelse som många andra orter, trots att många bett för det under en lång tid.

Jag vet inte vad som kommer hända, men redan nu kan jag se att Gud är levande och verksam på Åland. Det blev åtminstone tydligt för mig under Missionsveckan. Under den sista kvällen skämtade vi om att Jesus satt på en tom stol vid bordet. Alla bra skämt har en gnutta sanning i sig och det var tydligt att Jesus själv var med oss i rummet. Stämningen var på topp. Vi åt alla middag tillsammans och tre ungdomar delade med sig av sina vittnesbörd, alltså berättelser om hur de sett Gud verka i sina egna liv. På plats var både kristna och icke-kristna ungdomar.

TILL MIN STORA FÖRVÅNING

Till min stora förvåning delade även några av de icke-kristna vid mitt bord med sig om upplevelser som de misstänkte att Gud låg bakom. Ännu tydligare blev det när några unga killar som hade kommit för första gången tidigare under dagen önskade att läsa Bibeln och undrade var man kunde få tag på en sådan. De lämnade senare lokalen med varsin kopia av bästsäljaren som låg och dammade i bokhyllan. Om tre ungdomar obekanta med kristen tro längtar efter att läsa Bibeln, då vet man att Gud har varit i farten.

”

De lämnade senare lokalen med varsin kopia av bästsäljaren som låg och dammade i bokhyllan.

Jag är övertygad om att Gud är lika levande och verksam runt om i världen som på Bibeln tid. Men det är lätt att ha en motsatt uppfattning. I nyheterna är det enda man hör från kyrkan i Norden hur medlemsantalet sjunker när årets kyrkemedlemsstatistik rullar ut och någon som klagar på att kyrkan är bakåtsträvande och irrelevant. Det är lätt att stirra sig blind på nyheterna om hur ett sekulärt Norden sekulariseras ytterligare. Som en uppmuntrande kontrast kan man läsa om hur miljontals människor omvänder sig årligen i länder som Kina och Brasilien. På en global skala är sekulariseringen vi upplever här på många sätt ett undantag. Om Gud kan göra storverk i Kina och Brasilien kan han även beröra lilla Åland. Han förvandlar redan liv.

Vi som kristna får vara med i den spännande processen om vi vill. Det sägs ju att skörden är stor men arbetarna få. Om man är ivrig på äventyr kan man ställa sig till Guds förfogande. Då kan man låna Jesajas ord och säga ”Här är jag Herre. Sänd mig”. Jag tror att den som är observant kommer se Guds rike utbreda sig på vårt örike. Gud har inte glömt Åland.

Jonathan Vik & William Nyholm

Glimtar från World Assembly i Jakarta 2023

Vi är en del av Guds familj

Deltagarna från Finland.

Nicos smågrupp

Bjud in Nico att berätta om World Assembly till din lokalförening eller din församling! Stöd Nicos resa genom att betala in ett bidrag till: Finlands Ev. Luth. Student- och Skolungdomsmission r.f. med kononr: FI66 8000 0710 2297 93 (BIC DABAFIHH) och ref.nr: 9810. Insamlingstillstånd: RA/2020/1574.

Jag hade privilegiet och möjligheten att delta i World Assembly i Jakarta Indonesien i augusti i år. Jag är **Nico Villanen**, studentarbetare för HSSM och studerande på Arcada där jag utbildar mig till socionom. Jag reste med **Katariina "Kata" Mäkilä** som studerar politik & kommunikation vid Helsingfors universitet. Kata är aktiv i finska Studentmissionen i Helsingfors, eller Hopko, det har hon varit i flera år. På samma flyg reste generalsekreterare **Jussi Miettinen** och förbundsordförande **Mika Tuovinen**.

Vi flög iväg 29.8 och landade i Jakarta 30.8 för att delta på en "Pre World Assembly student gathering" där vi samlades några dagar före konferensen officiellt började. Detta gav en bekväm start och ett fokus på studerande och det som är relevant i studielivet. Det skapade en öppenhet och en gemenskap bland studerande från början. Första dagen vid frukosten satte jag mig vid ett bord med tre andra och vi började umgås och lära känna var-

andra. Det var mycket fint. Medan vi satt där kom fler och fler med och vi fick sätta ihop bord för att rymma alla. Till sist satt vi 25-35 studerande kring samma bord.

Vi gjorde en runda med varifrån alla är, hur stort arbetet är i våra länder, hur det ser ut och vilken kontext vi jobbar i. Det var ett fantastiskt sätt att öppna World Assembly, att samlas med studeranden i gemenskap och prata om vad Jesus gör på olika håll. Gud är god.

Det var också under Pre World Assembly som vi först mötte **Ethan** och **Christina**, studerande från Nya Zeeland. De var fantastiska människor. De har båda varit och är fortfarande aktiva i TSCF, motsvarigheten till Studentmissionen. Vår verksamhet såg rätt lika ut förutom att de brukar ordna "The Mark Drama" som ger studerande möjlighet att delta i och spela upp Jesu liv. Vi träffades när vi hade tid under konferensen och diskuterade allt möjligt och berättade vad vi lärt oss av undervisningen.

World Assembly började den 2 augusti och till det tillfället kom fler människor med. Anställda, alumner och studenter blandades. Under kvällen när det första officiella programmet började hölls en öppningsceremoni med lokal dans och sång. Det var fantastiskt att se alla människor i salen. Jag fick en stark känsla av att vi är Guds familj och att denna konferens kommer att bryta kulturella, kontextuella och språkgränser, vi är här för att bygga upp varandra i namnet Jesus.

En video spelades där alla länder syntes en i taget och när man såg sitt hemland ställde man sig upp och alla hurrade och klappade. Vi gladdes för att vi alla jobbar för samma sak oavsett varifrån vi kommer, vi jobbar alla för Guds rike och vi är en del av någonting större än det som händer på nationell eller lokal nivå.

SVARTA OCH RÖDA BAND

IFES består av 164 länder, och att samla över 1000 människor från över 120 länder

Glada deltagare i World Assembly.

KUVA: IFES. CC BY-NC 2.0

En stor skara var samlad i Jakarta.

KUVA: IFES. CC BY-NC 2.0

var en fantastisk syn. Det fanns möjlighet att höra om vad Gud gör runtomkring i världen men också de utmaningar som andra har i sitt arbete. Vi hade lappar hängande runt halsen med våra namn. De flesta hade svarta band men några hade röda band och det betydde att de är människor som kommer från länder där man måste vara mera försiktiga. De med röda band tog vi inga bilder av för att skydda dem.

Utän att nämna några namn eller land vill jag dela två korta men kraftiga vittnesbörd från en sådan kontext att de använde röda band. En kvinna berättade om hur de hade det i hennes hemland och om hur försiktig man måste vara. Hon hade varit med om att smuggla och dela ut biblar men när hon blev fast hamnade hon i husarrest i 8 år. Under denna tid hade hon inte möjlighet att tala med någon vilket ledde till att hon helt tappade rösten. Hon upplevde att möjligheten att delta i World Assembly var en gåva från Gud, att få samlas tillsammans i gemenskap och att få tillbaka den tid som hon hade missat, det blev som ett helande möte med Gud.

En man jag talade med berättade att

de är så utsatta i hans hemland att de samlas i smågrupper i hem, för det är inte ens en bra idé att samlas i kyrkorna. Han berättade att våld inte är något nytt och förtryck på kristna är vanligt, men att arbetet för Guds rike inte tar slut utan att det är otroligt viktigt och att man i stället får vara mera kreativ i stället. När de ber högt eller sjunger bibelverser så täcker de dörrarna med tyger eller kläder för att dämpa ljudet så att ingen skall höra. Tror det var samma person som berättade att de hade förklätt biblar till studieböcker så att det på utsidan kan stå något annat på pärmen men då man öppnar boken så finns det en bibel inuti.

SMÅGRUPPSTRÄFFAR

Undervisningen var väldigt lyckad. Den baserade sig på Psaltaren och vi gick igenom olika teman som "universitetet och vår kontext", "creation care", "mental health", och "justice". Dessa teman kanske inte kändes lika relevanta för oss i Finland för vi har det så bra, men de är viktiga att tala och vara medvetna om.

Undervisningen byggde också på smågruppsträffar för fyra-fem personer

som kom från olika håll. I grupperna talade vi om dessa teman från våra egna synvinklar, både positivt och negativt. I min grupp fanns en kvinna som endast talade spanska men hon tyckte inte det var ett problem att använda Google translate. Så när vi talade engelska översatte Google translate till spanska och när hon talade så översattes det till engelska och en i gruppen läste upp hennes tankar. Detta var en väldigt fin insikt i hur modern teknologi bygga gemenskap över språkgränser. Kanske ett tips för Finland också?

Allt detta kommer ha en viktig och långvarig plats i mitt minne. Det finns massor jag kunde berätta då jag får möjlighet. Det största är människorna, alla lunch- och middagsmöten. För att nämna några så hade vi ett nordiskt möte där Grönland också var med. Vi hade också ett möte med Burkina Faso som är vårt partnerland inom IFES. Arbetet kan se olikt ut men viljan att föra Guds rike till studerande är den samma. ●

Nico Villanen
Studentarbetare
i Helsingfors

FINLANDS EV. LUTH. STUDENT- OCH SKOLUNGDOMSMISSION

E-post enligt modellen fornamn.efternamn@studentmissionen.fi

Tavastvägen 155 A 9, 00560 Helsingfors
Tfn (09) 612 9940, fax (09) 612 99 444
www.studentmissionen.fi
studentmissionen@studentmissionen.fi

Lilian Lindén, ledare för sv. verks, tfn 050 526 5318
Benjamin Sandell, led. stud.arb, Vasa och Jakobstad, tfn 045 630 0237
Johan Myrskog, studentarbetare i Vasa, tfn 040 822 9540
Jakob Nylund, studentarbetare i Åbo, tfn 050 0172 922
Saga Lindholm, studentarbetare i Mariehamn, tfn 045 7344 7406
Jonathan Vik, koordinator för Veritas Forum SF, tfn 045 7344 3161
Nico Villanen, studentarbetare i Helsingfors, tfn 045 6128501

STÖD VÅRT ARBETE!

Svenska FSSM:s kontonummer FI 6680 0007 1022 9793

Referensnummer:		MobilePay:
Arbetet på riksplan, ledande	9108	35985
Studentarbete i Helsingfors	9108 15	16490
Studentarbete i Otnäs	9108 1520	
Studentarbete i Jakobstad	9108 57	84466
Studentarbete i Vasa	9108 31	11925
Studentarbete i Åbo	9108 28	92413
Studentarbete i Mariehamn	9108 60	
Veritas Forum arbete på svenska	9399	76201
Mission week	9030	

INSAMLINGSTILLSTÅND | Finland: RA/2020/1574. Tillståndet är i kraft tills vidare från och med 1.1.2021. **Åland:** ALR 2022/9077. Tillståndet är i kraft 1.1.-31.12.2023. Tillstånd att samla in pengar gäller så, att resurserna används i enlighet med Studentmissionens ideella mål. Tillståndet har beviljats för kontot FI66 8000 0710 2297 93, BIC DABAFIHH. Mer info på <https://studentmissionen.fi/stod-oss>

ARKKI
Hämeentie 155 A 9
00560 HELSINKI

Toivoa ja tulevaisuutta

OPKO 60 vuotta

Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys perustettiin vuonna 1964. Tulevana vuonna järjestämme täyttää pyöreitä vuosia. Tule juhlimaan kanssamme 60-vuotiasta työtä lasten, nuorten ja opiskelijoiden parissa!

Juhlavuoden kalenteri

7.1. Juhlamessu Vuosaaren kirkossa klo 14, Mika Tuovinen ja Jussi Miettinen, mukana nuoria ja opiskelijoita. Kirkkokahvit klo 16–18, juhlaterveiset: OPKOn liittohallituksen puheenjohtaja Mika Tuovinen, kuulumisia nuorten ja opiskelijoiden maailmasta.

17.8. Koko kansan juhlat OPKOn Yhteisöpäivillä Enä-Sepässä klo 12–18.

Myös OPKOn paikallisyhdistyksissä järjestetään juhlatilaisuuksia.

Seuraa juhluvuden sivua: opko.fi/juhlat

Suomen Ev.lut. Opiskelija-
ja Koululaislähetys

Passiodraama tulee taas

**23.3. Viikin kirkko klo 18
Lisäesityksiä tulossa**

Lisätiedot esityksestä kootaan juhluvuo-
den sivuille: opko.fi/juhlat

Passiodraama "Tien sinne te tiedätte"
-kärsimysnäytelmää esittivät opiskelijat
Ylioppilaslähetyksessä (nyk. OPKO)
70-luvulla vuosittain pääsiäisen alla, ja
esitykset keräsivät satoja katsojia.

Jätä kestävä perintö

Voit tukea työtämme myös tekemällä testamentin, jossa OPKO on yhtenä tai ainoana edunsaajana. Kysy lisää OPKOn talous- ja hallintopäälliköltä Tiina Oinoselta, tiina.oinonen@opko.fi, p. (09) 612 9940.